

korte mededelingen

Nieuwe jachtwet in Frankrijk

Op 4 april 2000 is een nieuwe Franse jachtwet goedgekeurd door de Nationale Vergadering na een 22 uren durend debat. De wet werd goedgekeurd met 275 stemmen voor en 252 stemmen tegen. De socialisten, andere leden van de coalitie en zelfs de Groenen stemden voor de wet, die was voorgesteld door de minister van Milieu, Dominique Voynet. De nieuwe wet moet nog door de senaat worden goedgekeurd.

De wet stelt niet alleen grootgrondbezitters maar ook kleine landeigenaren in staat om de jacht op hun terrein te verbieden, weliswaar met complexe bureaucratische procedures. De jacht wordt voor de eerste maal één dag per week verboden (woensdag). De jacht gedurende de nacht blijft in twintig departementen gehandhaafd. De jacht op trekvogels is uitgebreid tot van twee uren vóór zonsopgang tot twee uren na zonsondergang. Jachtorganisaties ontvangen grote sommen geld voor het voorkomen van schade door wilde dieren.

Verder in bulletin 73 van EFAH News onder andere: Frankrijk - 25 punten tegen de jacht; België - Vergiftigde eieren; Ierland - Saboteurs van jacht in staat van beschuldiging gesteld; Ierland - Tegenstander jacht veroordeeld; Verenigde Staten - 134 miljoen dieren jaarlijks gedood door jagers en stropers; Europese Unie - Petitie naar het Europese Parlement.

De EFAH (European Federation Against Hunting) is gevestigd in Italië, Via Angelo Bassini 6, I-00149 Rome, Italië. Telefoon +39 (06) 55 28 67 52, fax +39 (06) 55 28

17 29. E-mail adres <E.F.A.H@agora.stm.it> Het bulletin kan op internet worden gelezen onder het volgende adres: <<http://www.agora.stm.it/efah/bull73.htm>>

Bron: EFAH News, nummer 73, juni 2000.

Thoonen-steenuilendakkast

In het Vogeljaar 48 (2): 55-58 (2000) werd uitvoerig ingegaan op de Thoonen-steenuilendakkast. Reeds toen was Huub Thoonen druk doende een dakkast voor Steenuilen te ontwikkelen omdat daar in zijn omgeving grote vraag naar was. Inmiddels is de kast klaar. Op de bijgaande foto een indruk van het uiterlijk van deze kast. Wilt u meer informatie over deze dakkast, dan dient u zich direct tot Huub Thoonen te wenden. Het adres is Vink 12, 5831 ME Boxmeer. Daarnaast kan men zich elektronisch wenden tot Rogier Spits: <r.spits@stork-mps.com>.

WS.

Oeverzwaluw hindert bouw stadscentrum

Een deel van de bouw van het stadscentrum van Almere is platgelegd doordat er een aantal Oeverzwaluwen zijn gaan broeden in de zandhopen die bouwbedrijf Koopmans heeft opgeworpen. Ook elders in de stad, op het bouwterrein Schipperkade, hebben Oeverzwaluwen zich gevestigd en is de bouw stilgelegd.

De Thoonen-steenuilendakkast.
Foto: Wim Smeets.

Steeds meer bouwers ondervinden last van deze Oeverwaluwen doordat ze rechte, verticale wanden achterlaten in zandhopen. Deze verticale wanden worden door de Oeverwaluwen onmiddellijk benut doordat er steeds minder nestgelegenheid is voor deze vogels en doordat de verticale wanden te steil zijn voor de grondpredators van de Oeverwaluw, zoals de Wezel en de Hermelijn. Deze kunnen niet langs deze wanden omhoog om de nesten te bezoeken.

Doordat de Oeverwaluwen twee broedsels hebben, zal de belemmering van de bouw wel tot na de bouwvakvakantie duren.

Noot redactie: aan de wand in Bunschoten is gebleken dat de vogels soms wel een derde legsel hebben en tot in de tweede helft van september de nesten blijven bewonen. De laatste waargenomen vertrekdatum in Bunschoten is 26 september.

Bron: Dagblad van Almere, 16 juni 2000.

Coördinator Zweedse dwerggans-project Lambart von Essen overleden

Onverwacht overleed donderdag 27 juli jongstleden in zijn woonplaats Nyköping de coördinator van het Zweedse dwerggansproject, de heer Lambart von Essen. Voor menig Nederlandse vogelaar was Von Essen geen onbekende. Naar hem gingen de waarnemingen van in Nederland vastgestelde projectganzen, waarbij de waarnemers konden rekenen op een goed gedocumenteerde reactie. Bovendien bezocht Von Essen, al dan niet vergezeld van zijn vrouw Amelie en/of andere bij het project betrokken Zweden in het winterhalfjaar regelmatig Nederland, waarbij ze dan in Friesland, Callantsoog en in de delta op zoek gingen naar hier te lande overwinterende Dwergganzen. Zie hiervoor verder het Vogeljaar 47: 1-6 (1999).

Het overlijden van Lambart von Essen is voor het Zweedse dwerggansproject een gevoelig verlies. Weliswaar was Von Essen niet de enige bij het project betrokken persoon, maar hij was destijds wel de initiatiefnemer. Zodra bekend is wie in Zweden Von Essen als coördinator gaan opvolgen, zal dit gegeven via het Vogeljaar worden bekendgemaakt.

GLO.

Arendbuizerd *Buteo rufinus* in Nederland

Op dinsdag 5 september 2000 reden C.H. Tonino en A. de Valk over de Praamweg in Zuidelijk Flevoland van de kleine naar de grote 'Praambult'. Aan de linkerzijde van de weg in deze richting werd een zeer groot veld gehoord. Het hooi werd dan verzameld in containers vlak bij de kleine Praambult en dan afgevoerd voor een droogbedrijf. Het noordelijke deel was reeds ontdaan van het gemaaid gras en daar bevonden zich een tiental Blauwe Reigers en vele Buizerds en enkele Torenvalken, die op het overvloedige voedselaanbod op en in dit verstoorde en blootgelegde veld afgekomen waren. Al deze vogels trokken zich overigens weinig aan van de bepaald niet geruisloze en wel kleurrijke mensen- en ma-

chine-activiteiten op het aangrenzende gedeelte. Wij observeerden even en zagen een van de Buizerds even ruziën met een andere Buizerd en toen vielen wat rossige tinten op. *Vulpinus* of *rufinus* ging wel even door ons heen, maar die zijn onwaarschijnlijk en bovendien moeizaam. Aan de Bosporus en op Kreta zagen wij ze wel, maar alleen in de vlucht en in de groep vogelaars ontstonden dan meestal meer discussies dan zekerheden. Het werd onaangenaam koud en het begon te regenen, het was al wat laat en daarom verkozen wij nog even op de grote Praambult te gaan kijken. En deze bult verheugde ons met een nabij zittende Visarend. Daarna reden wij terug naar ons hotel in Hilversum, waar ik naar gewoonte notities ging maken over de waarnemingen. Daar ontstonden toch wel enige kriebels over die lichtoranje Buizerd. Wij doken in de meegenomen gidsen: Lars Jonsson en Heinzel/Fitter/Parslow en de nieuwe Nederlandse Collins. Er kwamen voldoende redenen uit om terug te gaan kijken.

De volgende morgen reden wij via het Muiderzand, Oostvaardersdijk en de Knardijk terug naar dat gehooide land en jawel, tussen de Buizerds in alle mogelijke kleurvariëteiten zat een grote Buizerd met zeer lichte kop, met wenkbrauw- en teugelstreep en lichte borst met donker wordende lengtestrepen in roodbruin en contrasterende donker (rood)bruine vleugel en veren met lichte randen en hoog op de poten. Bij eventjes opvliegen had hij een wat rossige staart maar wel met de buizerdachtige dwarsstrepen. Dus tóch een Buizerd? Wij komen niet tot redelijke zekerheid, ook vanwege de extreme zeldzaamheid (1905!). De weer toenemende regen maakt verder waarnemen ook weinig aantrekkelijk.

Op donderdag 7 september gaan wij toch weer terug, want door de boeken groeien de kriebels. In de nek hadden wij namelijk een zwart vlekje ontdekt, dat bij Jonsson niet vermeld, maar wel getekend staat bij de Arendbuizerd. Ergo: via Harderbroek en de grote Praambult met twee Grote Zilverreigers, één Kleine Zilverreiger en drie Casarca's vinden wij ter plekke de nu vermoedelijke Arendbuizerd terug. De vogel zit daar nu fraai belicht, rustig speurend naar voedsel en soms de nek wat rekkend, had de vogel met een paar krachtige stappen een donkere prooi (muis of Mol?), die er vlot inging.

Wij hebben daar ongeveer een uur de vogel in onze telescopen kunnen bestuderen op ongeveer zeventig meter afstand (met een Swarovski RD 80 en tot zestig maal, want het was nu windarm) en maakten ter plaatse de volgende notities:

Algemeen: lichte, hoofdzakelijk rossige indruk.

Snavel: zwart

Washuid: licht geelgrijs

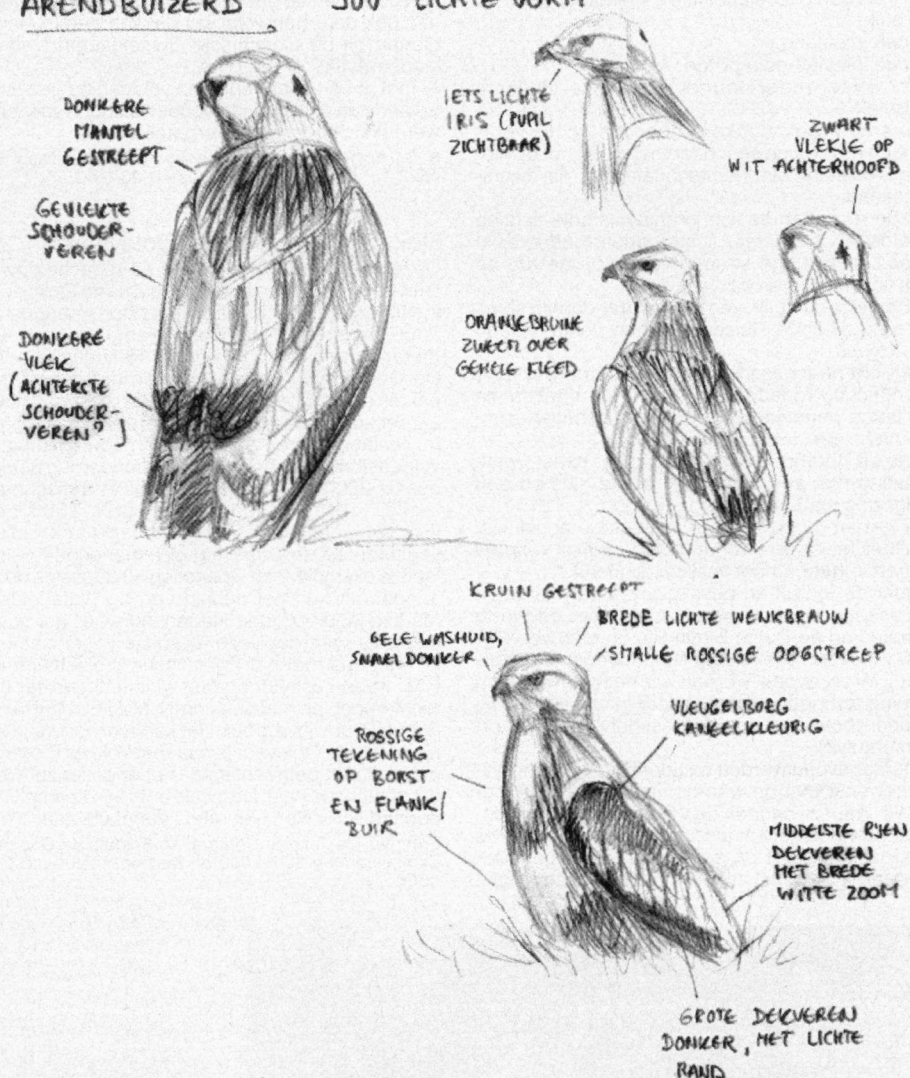
Kruin: licht met donkerrossige lengtestrepen

Op het **achterhoofd** een nogal grote zeer lichte vlek met daarin een donker driehoekje met de punt naar beneden

Iris: geel

Koptekening: donkere streep boven het oog, als een donkere wenkbrauw, die verbonden is met een donkere verbreding naar de snavelbasis. Van de mondhoek gaat een iets donkerder tekening tot beneden de oorstreek en vandaar omhoog naar de achterzijde van de 'wenkbrauw'. Bij het

9 SEP 2000 FLEVOLAND PRAAMWEG
ARENDBUIZERD JUV LICHTE VORM

Arendsbuizerd Buteo rufinus, 9 september 2000, Praamweg, Flevoland. Ontdekt door C. Tonino op 5 september. Broedgebied: Zuidoost-Europa, Azië en Noord-Afrika. Dirk Moerbeek (www.moerbeek.myweb.nl)

ons aankijken ontstaat daardoor een fijn soort masker.

Borst: wit met wat brede kastanjekeurige lengtestrepen. Het centrum van deze 'slab' is wit. Dus van snavel naar buik toe: wit (keel), oranje, witte zone en dan chocoladekeurige lengtestrepen op de buik.

Broek: niet lang.

Lange, stevige gele **poten**.

Zeer lichte **ondervleugel** met kleine, donkere polsvlek.

Bovenvleugel: donkere boeg en lichte veerstanden en rossige schouderdelen. Bij het opvliegen is de staart sterk lichtdoorlatend en fijn dwarsgetekend.

Op de **rug** gaan de licht oranje/kastanje-achtige hoofdstrepen op zeer lichte ondergrond over in chocoladekeurige strepen verder op de rug op ook lichte ondergrond.

De vogel is duidelijk een slag **groter** dan de soms ernaast zittende Buizerds in hun verscheidene kleurtypes.

In **vlucht** naar ons toe is de vogel indrukwekkend arendachtig (goede naam!) door de horizontale en lange handvleugel en de iets geheven armvleugel.

In de **zit** heeft de vogel een statige, haast trotse houding met een lange, wat brede hals en een enigszins platte en niet ronde kop.

Wij komen nu tot de voor ons zekere conclusie, dat het hier een Arendbuijerd (*Buteo rufinus*) betreft in het nog net volwassen kleed.

Onder de indruk en best opgewonden haastten wij ons nu om deze waarneming per GSM in te spreken op de Dutch Birdinglijn en toen vervolgden wij onze vogelreis op schema naar Gaasterland. In de avond werden wij daar door Dutch Birding teruggebeld om nadere informatie en wij hebben bovengenoemde beschrijving toen kort samengevat.

Zaterdagavond werden wij door Dutch Birding gelukgewenst met de waarneming en hartelijk bedankt, want zij hadden de vogel als eerste twitchbare Arendbuijerd sinds 1905 doorgeseind en op internet geplaatst en aan de pers doorgegeven en daarna werd het erg druk aan de Praamweg...!

Zondag 8 september berichtte Dutch Birding ons dat velen, ook van buiten de grenzen, de Arendbuijerd nog hebben gezien, dat er foto's en video's waren gemaakt en dat de vogel op zondagmorgen halfelf ten slotte was opgestegen, hoogte had genomen en het gebied had verlaten. Er werd ons ook door hen verzocht de waarneming in te dienen bij de Commissie Dwaalgasten Nederlandse Avifauna (C.D.N.A.).

Al met al een spannende en voldoende gevende ervaring en onze najaarsvogelreis door Nederland werd hierdoor extra onvergetelijk!

■ C. Hubert Tonino & A. de Valk, Laagschoeflaan 39, 4623 TL Bergen op Zoom, (0164) 23 59 85.

Het zag zwart van de Ooievaars

Deze nazomer kwamen er bij de redactie opvallend veel meldingen binnen van Zwarte Ooievaars in Nederland. Op Texel hielden zich in augustus 2000 maar liefst veertien exemplaren op. Zij foerageerden op 16 tot en met 18 augustus nabij De Geul. Haast elk jaar worden er boven Texel enkele exemplaren waargenomen maar nog nooit eerder zo'n grote groep foeragerend op de grond. In Zeeland liep er enkele dagen één exemplaar volgens het Jeugdjournaal van donderdag 31 augustus 2000 en nabij de Westdijk in Bunschoten landde op maandag 28 augustus 2000 een juveniel exemplaar dat veel aandacht trok van de vogelaars uit de omgeving. Jammer genoeg is dit laatste exemplaar op woensdag 30 augustus dood aangetroffen in het gebied van de Waterleiding Maatschappij Midden Nederland waar het voordien foerageerde. Deze juveniele vogel bleek te zijn geringd met het Tsjechische projectnummer H3H (rode kuststofring met witte letters/cijfer om rechterpoot) en metalen ring 'N. MUSEUM PRAHA B 24452' om linkerpoot. Het kadaver van de juveniele Zwarte Ooievaar is naar het Veluws Diorama in Nunspeet gebracht waar het opgezet zal worden tentoongesteld. De lokale pers en Omroep Gelderland schonken hier reeds aandacht aan.

Bronnen: De Texelse Courant, 18-8-2000, de Gooi- en Eemlander van 30-8-2000 en De Bunschoter van 1-9-2000.

Een juveniele Zwarte Ooievaar foerageerde langs de Westdijk in Bunschoten op 28 en 29 augustus 2000.
Foto: Wim Smeets.

Een Oehoe op een van hun vaste rustplaatsen aan de westwand in de ENCI-groeve, Maastricht, 13 juli 1999. Deze omgeving wordt volgestort met vuursteenresten.
Foto: Wim Smeets.

Oehoepaar in de knel

Volgens de Limburgse vogelbeschermers Mathieu Kouters uit Scheulder wordt het enige oehoepaar dat Nederland rijk is in zijn bestaan bedreigd. Dit paar broedde de afgelopen jaren met groot succes in de ENCI-groeve (Eerste Nederlandse Cement Industrie) nabij Maastricht. Sinds 1997 bracht het paar veertien uilskuikens groot.

Van de provincie Limburg mag de ENCI een oude mergelgroeve aan de noordwestzijde van het ENCI-terrein gebruiken als stortplaats van vuursteenresten. Dat kan omdat het leefgebied van de Oehoe niet wettelijk is beschermd. Tijdens het overleg met ENCI, gemeente Maastricht, de provincie Limburg en Natuurmonumenten stapte Mathieu Kouters boos uit het overleg. Volgens Kouters wordt immers, door het gat op te vullen de voedselketen van de Oehoe vernietigd. Tevens wordt de grootste populatie van Rugstreeppadden vernield en het leefgebied van vele Roodpootvalken en Wespenvliegjes. De Oehoes zullen vertrekken omdat zij alleen willen leven in een gebied dat ontoegankelijk, rustig, ruig, duister en stil is.

Bronnen: De Telegraaf van 26-8-2000 en de Gooi- en Eemlander van 2-9-2000.

Ultralichte zender voor Gierzwaluwen?

Onderzoekers van het Instituut voor Bos- en Natuuronderzoek in Wageningen zijn er in geslaagd een aantal Scholieksters met zeer kleine ultralichte zenders uit te rusten. Het zendertje (gewicht 28 gram) zendt korte impulsen uit die met behulp van een computer konden worden geanalyseerd. Elke impuls wees op een bepaalde lichaamsactiviteit en zo kon precies worden nagegaan of de vogel op jacht was, at, sliep, rustte

of vloog. Volgens onderzoeker dr. Bruno Ens biedt de vederlichte techniek perspectief voor nader onderzoek naar het leefgebied en trekgedrag van bijvoorbeeld de Gierzwaluw.

Het is duidelijk dat er dan een aanzienlijk lichtere uitvoering van het zendertje moet komen, want het gemiddeld gewicht van de Gierzwaluw bedraagt 40 gram. Het wachten is nu op initiatieven (redactie Apus).

Bron: De Gelderlander, 5 juni 1997.

Expositie natuurfoto's 16 en 17 december 2000

De natuurfotografenvereniging 'Natuur in Beeld' organiseert voor de achtste keer in haar bestaan, wederom een weekend voor natuurliefhebbers. Hierbij zullen ruim honderdvijftig foto's die alle een bepaald facet van de natuur omvatten, worden tentoongesteld die door onze leden in binnen- en buitenland zijn gemaakt.

Tevens wordt er een doorlopende diavoorstelling gegeven met twee en acht projectoren, waarbij diverse natuurdia-serie's van twintig en dertig minuten zijn te zien.

Wederom is iedereen welkom en de toegang is gratis.

Adres: Gemeenschapshuis 'De Moerkoal', Driezeeg 20, Berlicum (Noord-Brabant). Openingstijden: zaterdag 16 december van 13.00 tot 18.00 uur, zondag 17 december van 10.00 tot 18.00 uur.

Voor aanvullende informatie kunt u contact opnemen met: Kees van Meurs, Secretaris 'Natuur in Beeld', tel.: 06 53 929 660 / (073) 649 84 62.

Dirk Moerbeek exposeert in Den Haag

Dirk Moerbeek exposeert enkele van zijn foto-realistische vogelschilderijen in het gebouw van ZorgOnderzoek Nederland, Jan Willem Frisolaan 13, 2517 JS Den Haag, (070) 306 82 82. Geïnteresseerden kunnen de schilderijen bezichtigen vanaf 10 november tot en met december 2000, van maandag tot en met vrijdag van 9.00 tot 17.00 uur. U bent van harte welkom.

Boeren willen weten wat ze met de ganzen moeten

Boeren willen dat staatssecretaris Faber van Landbouw snel een besluit neemt over het gedogen en verjagen van wilde ganzen. Zij verkeren in onzekerheid, terwijl de eerste groepen Grauwe Ganzen al in het noorden van Nederland zijn geland. 'Wij vinden dat de staatssecretaris dit niet kan maken', zegt T. Elzinga, van land- en tuinbouworganisatie LTO-Nederland gisteren. De ganzen veroorzaken schade aan weilanden. Ze eten bij voorkeur jong gras. Opnieuw inzaaien kost boeren tweeduizend gulden per hectare.

Sommige boeren, voornamelijk in Friesland, krijgen drie- tot vierhonderd gulden per hectare om de ganzen te gedogen. Deze regeling is 1 oktober afgelopen, zonder dat Faber heeft besloten tot verlening of afschaffing. Elzinga: 'Voor de bedrijfsvoering is dit erg lastig'.

In andere gebieden wachten boeren juist op vergunningen om de ganzen te mogen verjagen.

De boeren hadden dit jaar juist aangedrongen op een spoedig besluit, wegens de ervaringen van vorig jaar. *'Toen ontstond de meeste schade ook voordat de staatssecretaris, pas op 1 december besliste'*, weet Elzinga.

Een woordvoerder van Faber kon gisteren niet zeggen wanneer een besluit te verwachten is. (GPD).

Bron: De Gooi- en Eemlander, 13 oktober 2000.

Trekvogels dood op Öresundbrug

Honderden trekvogels zijn op de brug over de Öresund gestorven door uitputting. Dat komt waarschijnlijk doordat ze gedesoriënteerd waren door de mist en de felle verlichting van de nieuwe brug tussen Denemarken en Zweden. De vogels waren uit Zweden op weg naar zuidelijker landen om daar de winter door te brengen. Volgens de Ornithologische Vereniging in de provincie Skåne zijn er meer dan 340 dode vogels op de brug gevonden. Volgens hen zijn zeker zeshonderd uitgeputte vogels in het water gevallen en verdrinken. (AFP).

Bron: Spits, 10 oktober 2000.

BEESTACHTIGE FANTASIEËN EN DIERBARE DROMEN Miriam Fleuren exposeert in Nijmegen

In het Vogeljaar 48 (3): 127 hebt u iets kunnen zien van het werk van Miriam Fleuren. Zij hoopt voor ons binnenkort ook een omslagillustratie te maken. Van 19 oktober tot en met 19 november 2000 exposeert zij haar bijzondere schilderwerk,

waarbij veelal mens/dier in het onderwerp is verwerkt.

De opening geschiedde op zondag 22 oktober in Galerie Magenta, Lage Markt 65, 6511 VK Nijmegen, (024) 360 59 20. Geopend donderdag, vrijdag en zaterdag van 12.00 tot 17.00 uur en zondag van 13.00 tot 17.00 uur.

Wij bevelen haar werk ten zeerste aan.

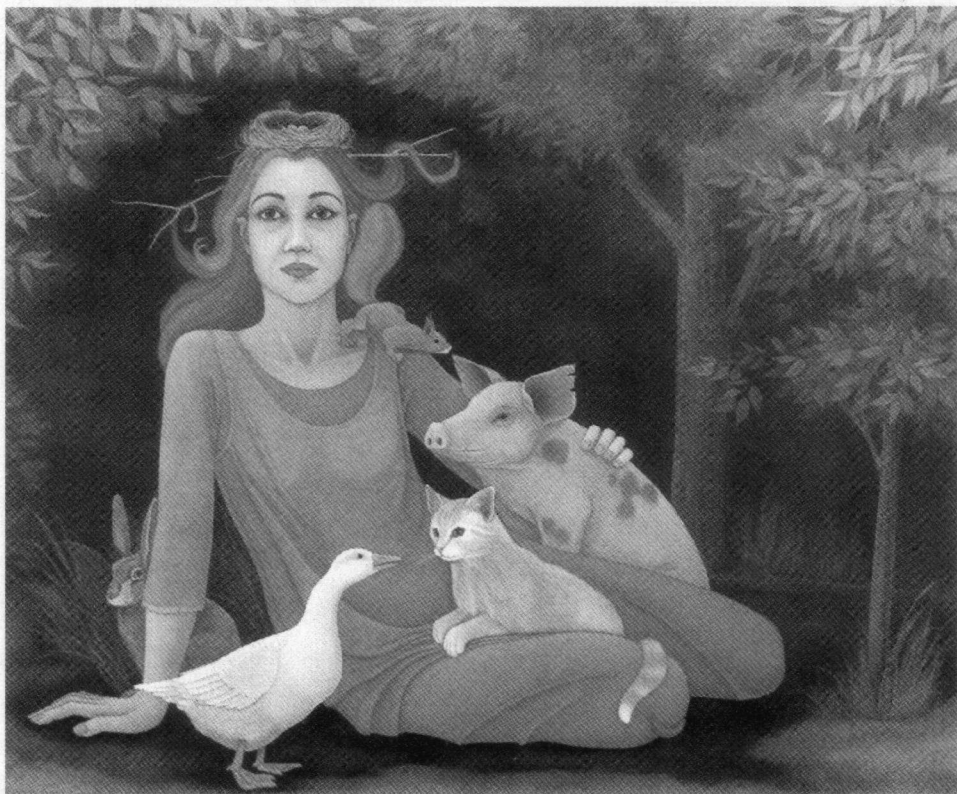
Haar adres is: Biezendwardsstraat 32, 6541 ZH Nijmegen.

Landelijke Dag in Nijmegen

Zoals ieder jaar, hebben we voor u samen met de NOU en Vogelbescherming Nederland ook dit jaar een Landelijke Dag georganiseerd en wel op **zaterdag 25 november**. De dag vindt plaats in **Nijmegen**. Dit keer niet in de Stadsschouwburg, maar in de **Vereeniging**. De Vereeniging ligt aan hetzelfde (Keizer Karel-)plein, ongeveer recht tegenover de Stadsschouwburg, en is dus prima bereikbaar vanaf het station.

Net als vijf jaar geleden in de Flint, is er dit jaar een parallel-programma waarin de andere leden van de Vereniging Onderzoek Flora en Fauna (onder andere Floron en de Vlinderstichting) zich presenteren, zodat u zich over ontwikkelingen bij andere soortgroepen kunt laten bijpraten. Op de ruime informatie-markt zullen deze organisaties ook met een stand aanwezig zijn.

De (waarschijnlijke) sprekers zullen zijn: Jan-Wil-

Een typisch voorbeeld van het werk van Miriam Fleuren.

Iem Vergeer stand van zaken Broedvogelatlas, Vogelbescherming Vogelrichtlijn, Ben Koks nieuwe integrale Wadvogeltelling, Ruurd Noordhuis van het RIZA Randmeren, effecten van natuurherstel, Bruno Ens Global Warming en Vogels, Mennobart van Eerden Petsjora-delta, Twan Teunissen Gelderse Poort, natuurontwikkeling en Bruno Bruderer (Vogelwarte Sempach) trekvogels. Op de informatiemarkt is nog beperkt plaats voor VWG's. Die het eerst meldt, het eerst maait. Voor kinderen onder de twaalf bestaat de mogelijkheid 's ochtends (van 10.00 - 13.00 uur) met de bus op ganzenexcursie te gaan in de Ooijpolder. De kosten hiervoor bedragen f 10,-. Daar het aantal plaatsen beperkt is vragen wij u uw kinderen vooraf bij Sovon aan te melden (024) 684 81 11.

Vogelfestival in 2001

Volgend jaar wordt van 24 tot 26 augustus 2001 een groot Vogelfestival georganiseerd in Natuurpark Lelystad. Het Vogelfestival wordt dan gezamenlijk georganiseerd door de Stichting Natuurschool, Sovon Vogelonderzoek Nederland en Vogelbescherming Nederland. De opbrengst van het festival gaat naar een beschermingsproject van BirdLife International dat dit najaar wordt bekendgemaakt.

Meer informatie vindt u op www.vogelfestival.nl.

Bonte Vliegenvanger *Ficedula hypoleuca* van acht jaar

Op 25 mei 1978 werden op de Hoge Veluwe-Zuid uit een legsel van zeven eieren van een Bonte Vliegenvanger zeven jongen geboren. Op zich is dit natuurlijk niets bijzonders, ware het niet dat één van deze jongen, geringd met Arnhem A 244634, gedurende acht opeenvolgende jaren het onderhavige terrein als ♀ broedvogel trouw zou blijven, zoals uit nevenstaande tabel blijkt.

Van 1979 tot en met 1986 produceerde dit vrouwtje dus 54 eieren, die 45 uitgevlogen jongen opleverden, dit is 85%. Gedurende deze acht jaren was zij met zeven verschillende mannetjes gepaard. Alleen in 1983 kon de identiteit van het mannetje niet worden vastgesteld, terwijl zij in 1984 en 1985 dezelfde partner had.

Slechts tweemaal werd in dezelfde nestkast gebroed namelijk in 1981 en 1982. Gedurende deze acht jaar broedde ze binnen een cirkel met een straal van 225 m.

Deze Bonte Vliegenvanger werd op 6 juni 1986

jaar	aantal eieren	aantal uitgevlogen jongen	afstand t.o.v. de broedkast in vorige jaar
1978	7	7	
1979	6	6	650 m
1980	7	4	400 m
1981	7	7	350 m
1982	7	5	0 m
1983	7	6	350 m
1984	7	6	350 m
1985	7	7	50 m
1986	6	4	150 m
totaal	61	52	

voor de laatste maal gecontroleerd. Zij was toen acht jaar en twaalf dagen oud en woog om 10.30 uur 14,2 gram. In 1987 werd de vogel niet meer teruggevangen. Deze uitzonderlijke oude broedvogel maakte dus acht maal de retourvlucht naar tropisch Afrika en demonstreerde tevens een grote mate van trouw aan het broedterrein.

■ D. Westra, Keizer Hendrikstraat 14, 6901 EV Zevenaar.

Bovenstaand stuk verscheen in december 1988 in de Nieuwsbrief van Sovon-Werkgroep Nestkastonderzoek 6 (2): 6.

In het artikel van de heer Dekhuijzen getiteld 'De terugmeldingen van Bonte Vliegenvangers, *Ficedula hypoleuca*, geringd in het Deelerwoud in de periode 1970-1993', het Vogeljaar 48 (3): 111-116, wordt onder meer gesteld: 'Maximaal kunnen ze zeven jaar worden'.

Met toestemming van de heer L. Blaauw, IJhorst, destijds secretaris-coördinator van bovengenoemde werkgroep, leek het mij goed de geschiedenis van een achtjarige Bonte Vliegenvanger op deze wijze aan de vergetelheid te ontrukken.

D.W.